

ΕΝΑ ΜΙΚΡΟ TIMELINE ΤΟΥ ΚΟΛΕΚΤΙΒ

Για περισσότερες βοηθητικές πληροφορίες γύρω από το ντοκιμαντέρ και το σύστημα περίθαλψης της Ρουμανίας

1947-1989

Η Ρουμανία βρισκόταν σε μονοκομματικό κομμουνιστικό καθεστώς από το 1947. Η υγειονομική περίθαλψη στηριζόταν στο μοντέλο "Semashko" με βάση την αποκλειστική κρατική διαχείριση και κεντρικό πρόταγμα την "εθνικοποίηση" της υγείας.

1990

Το κομμουνιστικό καθεστώς ανατρέπεται. Η χώρα μπαίνει σε μακρά διαδικασία μετάβασης: από τον μονοκομματισμό στον πολυκομματισμό, από την κρατικά οργανωμένη οικονομία στην ελεύθερη αγορά, από τον σοσιαλισμό στην δυτική σφαίρα επιρροής και εν τέλει στην Ευρωπαϊκή Ένωση το 2007. Το υγειονομικό σύστημα περνά σταδιακή αλλά συνεχόμενη νεοφιλελεύθερη αναδιάρθρωση.

2015 (30/10)

Ξεσπά μεγάλη φωτιά κατά τη διάρκεια συναυλίας στο κλαμπ "Colectiv" στο Βουκουρέστι. Τελικός απολογισμός: 60 νεκροί και πάνω από 151 τραυματίες.

2015 (04 /11)

Παρατείνεται ο πρωθυπουργός Victor Ponta του Σοσιαλδημοκρατικού Κόμματος μετά από σειρά διαδηλώσεων συμμετοχής περίπου 30.000 ανθρώπων ενάντια στη διαφθορά.

2015 (17/11)

Αναλαμβάνει η τεχνοκρατική κυβέρνηση του Dacian Cioloș με Υπουργό Υγείας τον Patriciu Achimaș-Cadariu.

2016 (08/05)

Εν μέσω του σκανδάλου των απολυμαντικών παραιτείται ο μέχρι πρότινος Υπουργός Υγείας Patriciu Achimaș-Cadariu. Λίγες μέρες μετά θα αναλάβει ο Vlad Voiculescu.

2016 (11/12)

Διεξάγονται βουλευτικές εκλογές όπου ξαναεκλέγεται το PSD ως το μεγαλύτερο κόμμα στο ρουμανικό κοινοβούλιο. Πρωθυπουργός θα αναλάβει ο Sorin Grindeanu.

2019

Το δικαστήριο του Βουκουρεστίου θα καταδικάσει 13 άτομα σε ποινή φυλάκισης 115 ετών. Θα ασκηθούν εφέσεις και ακόμη και σήμερα δεν υπάρχουν καταληκτικές αποφάσεις. Το σύστημα υγείας δεν θα ενισχυθεί ποτέ σημαντικά, ενώ πολίτες και εργαζόμενοι έχουν χάσει πλέον την εμπιστοσύνη τους σε αυτό.

“

Είμαστε μια ομάδα ανθρώπων, που πιστεύουμε πως οι πραγματικές λύσεις σε κοινά ζητήματα της καθημερινότητάς μας: στις δουλειές μας, κατά τις μετακινήσεις μας στην πόλη και η πόλη καθαυτή αλλά και ζητήματα που επηρεάζουν άμεσα την ποιότητα ζωής μας, όπως αυτή του συστήματος υγείας και η πρόσβαση σε αυτό, είναι συλλογικές.

Έτσι, επιλέξαμε να προβάλλουμε αυτό το ντοκιμαντέρ, γιατί μας ενέπνευσε και έδωσε ερεθίσματα να ανοίξουμε συζητήσεις σχετικά με το ποιους τρόπους πίεσης, με ποιους αγώνες μπορούμε να διεκδικήσουμε ένα κάποιο καλύτερο σύστημα υγείας αλλά και το τι ακριβώς απαιτούμε εμείς, δηλαδή, μας ενδιαφέρει μόνο η δωρεάν πρόσβαση στο σύστημα υγείας ή και η ποιότητά του;

Το παράδειγμα της Ρουμανίας, μας δείχνει πως δέκα συνεχείς ημέρες μαζικών διαδηλώσεων σε όλες τις μεγάλες πόλεις της χώρας ήταν η πίεση που χρειαζόταν για να ξεκινήσουν προσπάθειες αλλαγής στο σύστημα υγείας και να αναδειχθεί ότι, ακόμα κι αν υπάρχει ένα δωρεάν νοσοκομείο να μας περιθάψει, δεν είναι σίγουρο ότι θα βγούμε ζωντανοί από αυτό. Μέσα από το ίδιο παράδειγμα, βέβαια, είδαμε και τα όριά του: η προσδοκία της αλλαγής από κόμματα στις επόμενες εκλογές και οι προβληματικές που προκύπτουν σε έναν αγώνα, όπου το μόνο κοινό ενοποιητικό στοιχείο του είναι η εθνική σημαία και ο εθνικός ύμνος. Θα θέλαμε, αυτή η προβολή, να είναι η αφορμή για να ανοίξει η συζήτηση, για το πώς θα φανταζόμασταν να διεκδικούμε για το σύστημα υγείας στην Ελλάδα.

Σίγουρα, θα θέλαμε επαρκές προσωπικό στα νοσοκομεία και τα κέντρα υγείας, που δεν θα δουλεύουν εξοντωτικά ωράρια και θα αμείβονται επαρκώς για τη δουλειά τους και στα οποία θα έχουμε ελεύθερη πρόσβαση. Αλλά όχι μόνο αυτά. Πώς φανταζόμαστε να διεκδικούμε από τα κάτω μια καλύτερη ποιότητα στις υπηρεσίες υγείας; Πώς ανοίγουμε ζητήματα, όπως οι σχέσεις ιατρών και χρηστών υγείας, οι δωρεάν υπηρεσίες ψυχικής υγείας και οδοντιατρικής, ο άμεσος προγραμματισμός χειρουργείων, εκτρώσεων κ.λπ. χωρίς τεράστιες αναμονές; Για εμάς, η κουβέντα για την ποιότητα ζωής μας, για τη συλλογική μας ανατίμηση, δηλαδή για όλα τα παραπάνω ζητήματα, ξεκινάει μέσα την από κοινού συζήτηση και διεκδίκηση, με τρόπο οριζόντιο και συμπεριληπτικό.

Και αυτό θα θέλαμε να συμβεί και σήμερα.

”